

Fulya Çetin Havaya Karışan / That Melts into Air

Fulya Çetin Havaya Karışan / That Melts into Air

5-28 Şubat 2015 / 5-28 February 2015

Havaya Karışan

Dilek Aydın

Fulya Çetin'in 2013 yazından beri yaptığı çoğu yağlı boya işlerden oluşan bu sergi, birkaç yıldır hepimizi çepeçevre saran bir bulut vasıtasıyla ilişki kuruyor bizimle. Kuşuklardan, tedirginliklerden, yangınlardan, doğal olarak da dumandan beslenen bu bulut tüm resimlere dağılan puslu bir hava yaratıyor. Bazen görüşümüzü engelleyen varla yok arası bir perdeye, bazen de çerçevenin tam ortasına oturan uçucu bir nesneye dönüşüyor bu bulut.

“Havaya Karışan”, Fulya Çetin'in etrafımızda olup bitenden, sokakta kopan isyandan, kavgadan bir adım atıp, atölyesinde kendi kendine konuşma ritüelinin resimlere evrilmiş hali. Bir yangının burnumuzun dibinde, kimisinin ise uzakta bir şehirde gibi konumlandırıldığı; havanın, alevlerin ve pusun birbirine karıştığı bu resimlerdeki ateşe bir yaklaşım bir uzaklaşıyoruz. Yakın geçmişte olup bitenler sanatçının zihninden süzülüp, bugün olanları ve olacakları ima ediyor. Fulya Çetin'in kafasının üstünde biriken bulutla, yangınlardan ve yıkımdan yükselen toz ve duman birbirine karışıyor. Tam da bu yüzden “Havaya Karışan”da sanatçının iç sesini kolektif bilince eklemleyen, resimlerin hissiyatını geniş bir alana yayan bir taraf var.

İç sesin anlama anlam-üstü arasında gidip gelen doğası, Fulya Çetin'in resimlerinde de soyutla gerçek, umutla umutsuzluk, neşe ile korku arasında düalitelere dönüşmüş. Neredeyse elimizi uzatsak ateşini hissedeceğimiz, cayır cayır yanan bir ev kadar gerçekçi bir andan, gözümüzün önünden geçip giden bir şeyin soyutluğuna, ya da karanlıktan dumandan flulaşmış bir bitki dalına geçiyoruz. Ya da bir yangının arasından yine de alev almayarak geçen kağıt uçağın yanından geçip, bir kıyamet sonrası anı gibi denizde dubalara dizilmiş insanların kuşkulu, tedirgin haliyle baş başa kalıyoruz.

“Havaya Karışan”, sanki olup bitenleri anlamak için ufukta biriken bulutları izleyen bir sanatçının görüşümüzü eksilterek, perdeleyerek, dumana ve pusa boğarak bizi daha çok şey görmeye, içimizi ve etrafı aynı anda dinlemeye iten işlerinden oluşuyor ve kafalarımızın üstünden havaya karışanları seyretmeye davet ediyor.

That Melts into Air

Dilek Aydın

Fulya Çetin's paintings, which she has been producing since the summer of 2013, communicate through the cloud that has been surrounding us for the last couple of years. Feeding on doubts, worries, fires, and naturally, smoke, this cloud creates a hazy atmosphere spreading through all the paintings. Sometimes it turns into a sight-hindering curtain, and some other time a volatile object sitting in the middle of the frame.

“That Melts into Air” is the painting-version of the inner speech by Fulya Çetin who has been stepping back to her studio from the riots, fights, and all the things happening in the streets. We come close and away to these paintings’ fire where the air, flames, and smoke intertwine with each other. Some of the fire happens just under our nose, and some others are away almost like taking place in a distant city. Events in the near past are distilled through the artist’s mind foreshadowing things that are happening and going to happen at the present time. The cloud gathering above Fulya Çetin’s head, and the smoke rising above the fire and destruction melt into each other. Hence “That melts into air” has a strong side, which connects the artist’s inner voice to the collective consciousness, and spreads the feelings, triggered by the paintings to a larger area.

The nature of inner voice that makes it come and go between the meaning and beyond-the-meaning, turns into dualities of abstract and real, hope and hopelessness, joy and fear. From a real-like moment of a burning house, we move to the abstractness of a thing passing before our eyes, or to the branch of plant that is ever out of focus due to darkness and smoke. Or passing next to paper plane that flies through a fire without catching a single flame, we come to face with a post-apocalyptic scene in which doubtful, worried people stand in line on the barges at the sea.

“That Melts into Air” consists of works of an artist who watches the cloud gathering at the horizon to make sense of what’s happening. By actually inhibiting/blurring, veiling our vision with smoke and haze, these works urge us to see more of what surrounds us, and listen to our inner voices while being on the watch for what’s happening outside. With these works, the artist invites us to contemplate on what melts into the air from the top of our heads.

sözüm olmadığı zamanlar oldu.
eskiden de oldu. bugün. sessizlik değil. öyle değil.
söz yerini neye bırakır? sen yerini kime bırakırsın?
bir araya gelmese de. suskunluk değil. öyle değil.

havada –bulanık. ellerimi seçemeyen gözlerim,
onu nasıl görür –ırak. ne ki bir şey var. hiç değil.
öyle değil. gözümün önünde görmediklerim.
bilmediklerim hep belleğimde. körlük değil. öyle değil.

bu defa da hikayeler anlatmayalım. bu defa söze sessizlik,
göze buğu karışsın. mırıldanalım.

Sine Ergün

there have been times. i felt like I did not have a word to say.
even in the past. today. not silence. not like that.
what does the word give way to? who do you give way to?
even not gathered, not muteness, not like that.

in the air – blurry. my eyes not able to see my hands.
how can they see it – far away. but still there is something.
not none. not like that. the things I don't see are in front of
my eyes. all the things I don't know in my memory.
not blindness. not like that.

let's not tell stories this time. this time, let the word blend
with silence and the eye with the vapor. let's mumble.

Sine Ergün

2

3

4

5

6

7

8

9

12

13

14

15

16

17

18

19

20

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

Fulya Çetin, Mimar Sinan Üniversitesi Resim Bölümü'nden 1995 yılında mezun oldu. Solo sergileri arasında "Nehir Altı Nehir" (art-Sümer 2013), "İyi Geceler" (manzara perspectives 2011), "Tahrip Koleksiyoncusu" (44a, 2010) ve "Bahar Temizliği" (Nalan Yırtmaç ile beraber, Karşı Sanat Çalışmaları, 2006) sayılabilir. Katıldığı karma sergilerden bazıları, "Stay with Me" (Apartman Project, Berlin, 2014), "Güllük Gülistanlık" (Opelvillen Rüsselsheim, 2012), "Ateşin Düştüğü Yer" (DEPO, 2011), "Pis Hikâye" (BM Suma, 2009) "Resmi Para Birimi" (Kasa Galeri, 2007) ve Hafriyat sergileridir. Çetin, Hafriyat Karaköy içinde yer almıştır.

Fulya Çetin graduated from Mimar Sinan University Department of Painting in 1995. Some of the solo exhibitions she had are "River under River" (artSümer 2013), "Good Night" (manzara perspectives 2011), "Collector of Devastation" (44a, 2010) and "Spring Cleaning" (with Nalan Yırtmaç, Karşı Sanat Çalışmaları, 2006). She participated in many group exhibitions like "Stay with Me" (Apartman Project, Berlin, 2014), "Güllük Gülistanlık" (Opelvillen Rüsselsheim, 2012), "Where Fire Has Struck" (DEPO, 2011), "Dirty Story" (BM Suma, 2009), "Legal Tender" (Kasa Galeri, 2007) and Hafriyat exhibitions. Çetin, was involved in Hafriyat Karaköy.

Teşekkürler *(thanks to)* ;

Dilek Aydın, Sine Ergün, Neriman Polat, Tan Kurttekin, Özlem Yılmaz, İlhan Sayın, Levent Çetin, Anıl Kılıç

1	170 x 210 cm	(2013)
2	108 x 131 cm	(2013)
3	52 x 73 cm	(2013)
4	70 x 150 cm	(2013)
5	70 x 150 cm	(2013)
6	70 x 150 cm	(2013)
7	50 x 70 cm	(2013)
8	50 x 70 cm	(2013)
9	49 x 70 cm	(2013)
10	110 x 190 cm	(2013)
11	110 x 190 cm	(2013)
12	20 x 30 cm	(2014)
13	25 x 35 cm	(2014)
14	20 x 30 cm	(2014)
15	20 x 30 cm	(2014)
16	25 x 35 cm	(2014)
17	30 x 40 cm	(2014)
18	34 x 46 cm	(2011)
19	30 x 40 cm	(2014)
20	20 x 44 cm	(2011)
21	99 x 116 cm	(2014)
22	70 x 100 cm	(2013)
23	30 x 40 cm	(2013)
24	30 x 40 cm	(2013)
25	50 x 60 cm	(2014)
26	59 x 40 cm	(2013)
27	45 x 68 cm	(2014)
28	39 x 50 cm	(2014)
29	39 x 50 cm	(2014)
30	45 x 68 cm	(2014)
31	45 x 68 cm	(2014)

